

inspektør tillader i sit Distrikt, tillader en anden ikke i sit, og der gør sig en Vilkaarlighed gældende, som er lige ubehagelig for alle Parter.

Det er et stort Problem, der her er Tale om, og der kunde siges meget om det, men jeg har ikke ment, at man ved denne Lejlighed skulde sige mere om Byggelovene, end jeg her har sagt, og hvad Spørgsmaalet som Helhed angaar, ønsker jeg heller ikke at gøre flere Bemærkninger, men vil, som jeg før sagde, haabe, at der senere vil blive Lejlighed til at indsamle et omfattende Materiale, saaledes at baade Rigsdagen og Ministeriet kan skønne over Muligheden af at foretage en Reform som den antydede; jeg vil tro, at man i denne Sag kunde, i hvert Fald burde kunne, samle alle gode Kræfter baade i dette og det andet høje Ting og indenfor Ministeriet til Gavn for hele Samfundet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Jeg vil kun ganske kort tillade mig at bemærke, at den Henstilling, det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen retter til Ministeriet, er opfyldt, inden han udtalte den, idet Indenrigsministeren allerede forlængst har nedsat et Udvalg til at behandle netop de Sager, som det ærede Medlem omtalte.

Der er et enkelt Punkt, jeg gerne straks vil sige et Par Ord om, selv om jeg har tegnet mig som Taler, thi det varer vel nok en Ugestid, før jeg faar Ordet. Det ærede Medlem omtalte Købet af Sygehjemmet og meddelte, at det havde været tilbudt ham til en meget billigere Pris. Dette Spørgsmaal har været behandlet i dette høje Ting, den Gang denne Sag blev afgjort. Det ærede Medlem foreslog da, at der skulde nedsættes et Udvalg, men Tinget i sin Helhed mente ikke, det var nødvendigt. Udvalget blev imidlertid nedsat, og efter at det havde behandlet Spørgsmaalet een Dag, afgav det en, saa vidt jeg husker, enstemmig Godkendelse af Lovforslaget om Køb af Ejendommen til den Pris, der var Tale om. Jeg betvivler ingenlunde, at det ærede Medlem har faaet Ejendommen tilbudt, men det har saa været af en eller anden forløben Agent, som har spurgt det ærede Medlem, om han ikke havde Lyst til at købe denne Ejendom. I den Tid var det jo saaledes, det ved det ærede Medlem selv allerbedst, at der ikke gik en Dag, uden at Folk, som beskæftigede sig med den Slags Sager, kom ud for Agenter, som tilbød en alle mulige Forretninger, saa jeg betvivler aldeles ikke, at en eller anden har været

hos det ærede Medlem og tilbudt ham den Forretning. Det fremgik imidlertid af den Undersøgelse, som den Gang fandt Sted, at det i hvert Fald ikke var med Sygehjemmets Billigelse, dette Tilbud var blevet fremsat, saa fra Sygehjemmets Side havde man ikke en Gnist med den Sag at gøre. Naar derfor nu det ærede Medlem stiller det op saaledes, at Staten kunde have sparet $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvis, saafremt, ifald dette Udvalg havde været, tror jeg, det er lidt for dristigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Chr. Jensen: Det ærede Medlem Hr. Pitzner tager ganske fejl. Det var ikke en tilfældig forløben Agent, som kom og tilbød mig Ejendommen, det var Formanden for den paagældende Institution, en bekendt Højesteretssagfører — efter hvad jeg senere har hørt, mistede han ved den Lejlighed sin Stilling i Bestyrelsen. Jeg havde altsaa mine Sager i Orden. At der kom en enstemmig Indstilling fra det paagældende Udvalg, er vist rigtigt, men Motiveringen var, som jeg sagde, at det, som Staten eventuelt betalte mere for den paagældende Ejendom, end den faktisk var værd, gik til et godt Formaal; i hvert Fald er det givet, at der blev betalt mere for den, end den senere vilde være blevet solgt for. Paa det Tidspunkt, da Udvalget beskæftigede sig med Sagen, var den i Virkeligheden afgjort; man havde bundet sig til Købet, forinden det blev forelagt Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Jeg henstiller til det ærede Medlem at læse Forhandlingerne i sin Tid og Lovforslaget om Køb af Sygehjemmet, saa vil han se, at hans Hukommelse nu svigter ham. Der er een Ting, det ærede Medlem har Ret i: vedkommende Højesteretssagfører kom vist netop til at gaa af som Formand for Sygehjemmet, og det var, fordi han havde været med til at anbefale, at det blev solgt saa billigt til Staten, idet Sygehjemmet derved mistede en saa stor Sum til at bygge for, at det kom til at staa finansielt langt daarligere end før.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.